

CONTRA CRESCONIVM GRAMMATICVM

Gquit, idolorum scimus quia omnes scientiam habemus, Scientia inflat, charitas vero ædificat. Proinde & ista scientia quantum ad legem dei pertineat, si in aliquo sine charitate fuerit, inflat & nocet. Quid de ipso corpore & sanguine domini vnico sacrificio pro salute nostra, quantum ipse dominus dicat, Nisi quis manducauerit carnem meam & biberit sanguinem meum, non habebit in se vitam? Nōne idem Apostolus docet etiam hoc perniciosum male vteribus fieri, ait enim, Quicumque manducauerit panem & biberit calicem domini indigne, reus erit corporis & sanguinis domini? Ecce quemadmodum obfunt diuina & sancta male vteribus, cur omnibus non hoc modo & baptisimus? Cur non ita in bono baptismo non sunt boni hæretici, quomodo in bona lege non sunt boni Iudæi? Iam certe probauimus concedentibus vobis, quandoquidem Paulo vos credere, & testimonia quæ de scripturis posui Paulum dixisse conceditis. Iam ergo probauimus concessionibus vestris quædam etiam bona legitima obesse, tamē non legitime habentibus & vteribus. Cur non ita & baptisimus quāuis bonus & legitimus, non tamē omnibus habentibus prodest? Tu tāq̃ certissimum & consequentissimum concludebas in parte Donati esse hominem baptizandum, quia nos etiam ibi esse concedimus baptismum, nec attendebas posse nos dicere esse ibi quidem baptismum Christi iustum, sanctum & bonum, sed pœnalem contrarium, perniciosum inimicis corporis Christi quod est ecclesia, quæ secundum promissā diuinā in omnibus gentibus dilatatur.

Falstas
falstare
trahit C.
XXVII.

Nunquid hic quid dicas inuenies, nisi non in eis bonis ad legem dei pertinentibus deputadum esse baptismum, quæ possunt homines & habere & mali esse & boni non esse, sed ipsam quidem legem & scientiam & sacrificium corporis & sanguinis Christi talia bona esse quæ possunt homines & habere & mali esse: baptismum vero tale bonum esse, quod quisquis habuerit necessario bonus sit? Quod si dicere volueritis, falsum dicetis, & ideo quid aliud falsum consequatur attende, Quod non ideo commemorabo vt ex illo tuo falso ad alia falsa te adducam, sed vt hoc consequens cum falsum esse cognoueris, ab hoc te liberet, illud quod præcedit emendes, Quid ergo præcedit ex vobis omnes qui habent bonum baptismum bonos esse, quod est falsum euident. Quid consequitur bonos fuisse scilicet illos qui schismata faciebant dicentes, Ego quidem sum Pauli, ego autē Cephæ, ego autem Christi. Quos arguens Apostolus ait, Diuisus est Christus? Nūquid Paulus pro vobis crucifixus est, aut in nomine Pauli baptizati estis? Sed falsum est quod isti boni erant, exceptis eis qui dicebant ego autem Christi, & tamen baptizati erant baptismum Christi. Hoc itaq̃ falsum quare secutum est? Quia falsum præcessit, omnes habentes bonum baptismum bonos esse. Vtrumq̃ ergo respuatur, vtraq̃ sententia corrigatur, vt quoniam manifestum est istos qui schismata faciebant bonos non fuisse, & tamē bono baptismo baptizatos fuisse, illud etiā manifestum sit, nō omnes qui bonum habent baptismum bonos esse, ac per hoc non ideo tenemus vt in parte Donati baptizandū esse aliquē concedamus, quia & partē Donati quā malam dicimus, bonū baptismum habere cōcedamus.

Inconsequens. Ca. id quod consentio detinere, posuisti scriptum esse: Vnus deus, vna fides, vnū baptisma, vna incorrupta & vera catholica ecclesia. Quæ omnia cōcedo, & si aliquāto aliter scripta sunt. Sed quid ad rem, cum omnia sicut dixisti ista concedam? Verum quod ex his conaris efficere nō efficitur, videlicet vt qui nō sunt in vna ecclesia, non possint habere vnū baptismum, quod omnino falsissimum est, & melius, quia

& ipse posuisti vnde te possum commemorare quod K volo. Certe enim ista proposuisti in concessionibus meis ex quibus me adducas ad intentionem tuam, vnū deum esse, vnam fidem, vnū baptismum, vnam incorruptā & catholicam ecclesiam: Quæ cū inter nos cōueniant, putas ex his illud quod non cōuenit posse monstrari, apud eos qui non sunt in hac vna ecclesia, hoc vnū baptismum esse non posse. Ego autē dico posse si non mutatur, si hoc idem obseruatur: nec ideo fieri vt non sit vnū baptismum, quia est apud illos qui in vna non sunt ecclesia. Hoc autē probō ex his quæ in eadē sententia posuisti de vno deo & vna fide: inuenimus enim eundē deum extra ecclesiam ab ignorantibus coli, & nec ideo fieri vt nō ipse sit deus, & fidem qua creditur Christum esse filium dei viuū, inuenimus etiā eos qui nō pertinent ad membra ecclesiæ confiteri, nec ideo fieri vt non sit vna fides. Sic etiam cum inuenimus eundem baptismum ab eis qui sunt contra ecclesiam in baptizandis hominibus obseruari, nō ideo nō esse ipsum baptismum existimare debemus.

L Fortasse ad hoc dicas, fieri non posse vt extra ecclesiam idē ipse vnus deus colatur, aut eadem fides qua confitemur Christum filium dei, vnde Petrus beatus est appellatus, etiā in eis qui non sunt in ecclesia, reperitur. Hoc ergo restat vt probem. Habes in hoc ipso beati Pauli sermone quem supra ex Actibus Apostolorum commemoravi, cū de deo loqueretur, quia inscriptum in ara inuenerat, ignoto deo, quē vos, inquit, ignorantes colitis, hunc ego annuncio vobis. Quid eis prædicare cupiebat, nisi eundē deum quem præter ecclesiam ignoratē atq̃ inutiliter colebāt, in ecclesia sapiētē & salubriter colētē? Ita vobis & nos dicimus, quem baptismum vos ignorantes obseruatis, eius potestatis vobis nos annunciamus, non vt cum ad nos veneritis alterum accipiat, sed vt eum qui iam apud vos erat vtiliter habeatis. De fide etiam Iacobus Apostolus cū loqueretur aduersus eos qui sibi quod crediderant sufficere arbitrabantur, & bene operari volebant, Tu credis, inquit, quoniam vnus deus est, bene facis, & dæmones credunt & cōtremiscunt. Nempe in vnitatē ecclesiæ dæmones nō sunt, nec ideo tamē possumus dicere aliud esse quod credunt, cum & domino Iesu Christo dixerint, quid nobis & tibi est fili dei? Vnde Paulus Apostolus, Si habetis, inquit, omnē fidem ita vt mōtes trāsierā, charitatē non habetis, nihil sum. Non autē existimo quenq̃ ita desipere vt credat ad ecclesiā pertinere vnitatē eum, qui nō habet charitatē. Sicut ergo de vnus colitur ignoratē etiā extra ecclesiā, nec ideo non est ipse, & fides vna habetur sine charitate etiā extra ecclesiam, nec ideo nō est ipsa. Vnus enī deus, vna fides, vnū baptismum, vna incorrupta catholica ecclesia, nō in qua sola vnus deus colitur, sed in qua sola vnus deus pie colitur: nec in qua sola vna fides retinetur, sed in qua sola vna fides cū charitate retinetur. Nec in qua sola vnus baptismus habetur, sed in qua sola vnus baptismus salubriter habetur.

**Argu-
mentum
retortū
in aduers.
sariū. Ca.
XXX.**

Proinde vnū deum, vnam fidem, vnū baptismum, vnam incorruptam & catholicam ecclesiam nobis consentientibus tu proposuisti, sed nō solum ex his id quod volebas nō effecisti, verum etiam vt ex his quod volebamus te admoneremus, nos multum ad iunxisti. Vide ergo nos quod probabilem rationem sequamur qui ea quæ schismatici vel hæretici corrumperunt, cum ad nos inde veniunt corrigimus: quæ vero sicut acceperunt tenuerunt, agnoscimus & probamus, ne commoti humanis vitijs ultra iustitiam faciamus vllam diuinis rebus iniuriam, cum Apostolum videamus etiam in ara gentiliū a quibus idola colebantur, dei nomen inuentum confirmasse potius quā negasse. Neque enim propterea immutandus

Nō alius
baptism?
sed idem
hinc vti-
lis illi in-
utlis. C.
XXIX.

Iaco. 2.

Marci. 1.
1. Cor. 13.
M

Ephē. 4.

Chara-
cter.